

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1476/2020
24.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Биљане Синановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мирослава Дикића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Дикића, адвоката Милана Дабића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 10/19 од 14.05.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 696/20 од 07.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Дикића, адвоката Милана Дабића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 10/19 од 14.05.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 696/20 од 07.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 10/19 од 14.05.2020. године, окривљени Мирослав Дикић и окривљени Немања Косорић, оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по четири године, уз урачунавање времена проведеног у притвору. Истом пресудом, према окривљеном Немањи Косорићу изречена је мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи, која ће се спровести код психијатријске службе Дома здравља Стара Пазова, а према месту пребивалишта учиниоца и која ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, а ако се учинилац не подвргне лечењу на слободи или га самовољно напусти, или и поред лечења наступи опасност да поново учини противправно дело предвиђено у закону као кривично дело, тако да је његово лечење и чување потребно у одговарајућој установи, суд може изрећи обавезно психијатријско лечење и чување у таквој установи. Одбијен је предлог ВЈТ Сремска Митровица да се према окривљеном Мирославу Дикићу изрекне мера безбедности одузимање предмета – новца у износу од 6.000,00 динара, сходно члану 87. КЗ, док је према окривљеном Немањи Косорићу изречена мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге cannabis у укупној

количини од 6.568,52 грама, опојне дроге МДМА екстази у виду 11 таблета жуте боје са логом „фараон“, нето масе 5,56 грама и опојне дроге амфетамин укупне нето масе 3,17 грама.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 696/20 од 07.10.2020. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици, преиначена је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 10/19 од 14.05.2020. године у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног Мирослава Дикића, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Мирослава Дикића за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је том пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од пет година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.10.2018. године до 14.05.2020. године, док су жалбе бранилаца окривљених Немање Косорића и Мирослава Дикића, обијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Мирослава Дикића, адвокат Милан Дабић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. у вези члана 438. став 1. тачка 8) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно члану 490. ЗКП, о којој није, у смислу члана 488. став 2. ЗКП обавештавао странке, јер није нашао да би њихово присуство било од значаја за разјашњење ствари, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Дикића, адвоката Милана Дабића је неоснован.

Бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП наводима да је суд тиме што је изоставио из изреке пресуде речи: „ради даље продаје производили, приређивали и држали опојну дрогу cannabis, на тај начин што су исту засадили, почупали, сушили и резали“ није решио предмет оптужбе, садржане у поднетој оптужници јавног тужиоца Кти 107/18 од 28.11.2018. године, а из навода захтева за заштиту законитости да је оптужба прекорачена произилази да побијане пресуде побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, по оцени Врховног касационог суда, суд је изреком правноснажне пресуде у потупности решио предмет оптужбе садржане у поднетом оптужном акту јавног тужиоца Кти 107/18 од 28.11.2018. године, иако је из чињеничног описа изреке пресуде изоставио алтернативно прописане радње извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и то радњу неовлашћене производње и прерађивања опојне дроге cannabis, које су

окривљеном Мирославу Дикићу наведеним оптужним актом стављене на терет. Осуђујући окривљеног само за радњу држања ради продаје опојне дроге, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, о чему је другостепени суд на страни 4. пасус први и други образложења пресуде, дао јасне и довољне разлоге, које као правилне у свему прихвата и Врховни касациони суд и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Стога је Врховни касациони суд неоснованим оценио наводе захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

Бранилац окривљеног Мирослава Дикића правноснажне пресуде побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, наводима да је суд повредио идентитет између оптужбе и пресуде на тај начин што је из чињеничног описа изреке правноснажне пресуде изоставио речи: „неовлашћено ради даље продаје производили, прерађивали и држали опојну дрогу *cannabis* на тај начин што су исту засадили, почупали, сушили и резали“, иако су ове радње извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ окривљеном Мирославу Дикићу диспозитивом оптужног акта јавног тужиоца Кти 107/18 од 28.11.2018. године стављене на терет.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

По оцени Врховног касационог суда, суд тиме што је из чињеничног описа изреке пресуде изоставио речи да је окривљени Мирослав Дикић заједно са окривљеним Немањом Косорићем неовлашћено ради даље продаје производио и прерађивао опојну дрогу *cannabis*, већ га је огласио кривим да је неовлашћено држао ради продаје предметну опојну дрогу, а која радња извршења му је диспозитивом оптужног акта јавног тужиоца стављена на терет, само уподобио чињенично стање утврђено на главном претресу у погледу алтернативно одређених радњи извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, на шта је овлашћен, дакле, овај окривљени оглашен је кривим за истоветну радњу извршења – неовлашћено држање опојне дроге ради продаје, која му је и била стављена на терет наведеним оптужним актом јавног тужиоца, тако да није повређен објективни идентитет између оптужбе и пресуде.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног, да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Наводима захтева браниоца окривљеног да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени Мирослав Дикић извршио кривично дело у питању на начин представљен изреком правноснажне пресуде, истицањем да се иста заснива искључиво на одбрани окривљеног Немање Косорића, за кога је вештачењем утврђено да услед дугогодишње злоупотребе опојних дрога пати од психопатолошког поремећаја у суштини се оспорава чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, у које наводе захтева, као и истакнуту повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП се овај суд није упуштао, јер не спадају у круг повреда, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, због којих бранилац окривљеног може поднети захтев за заштиту законитости.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић Милојковић,с.р.

За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Радмила Драгичевић Дичић,с.р.